

og tiltraadt af Landsthinget og af Mindretallet i det andet Thing. Altsaa, Kjendsgjerningen, som foreligger, er den uforandrede bestemte Fastholdelse af Forslaget i den tidligere Stikkelse. Lige overfor disse Kjendsgjerninger gaar jeg ud fra, at det høie Thing vil indtage ganske den samme Stilling nu lige overfor dette Forslag, som det tidligere har indtaget, og stemme mod dets Overgang til videre Behandling.

Ogenbøll: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Forend jeg giver det ærede Medlem Ordet, nævner jeg, at jeg for et Dieblit siden modtog fra Folkethingets Formand et revideret stenografisk Referat af Forhandlingerne i det andet Thing. Det er af mig afleveret til Formanden i Finantsudvalget, men den Brug, der kan blive gjort deraf, er jo saare indskrænket; jeg nævner det kun for en Ordens Skyld.

Det ærede Medlem har Ordet.

Ogenbøll: Naar jeg tillader mig at gjøre nogle Bemærkninger, da ingen Andre synes at ville tage Ordet, er det navnlig paa Grund af den Stilling, jeg indtog, dengang Forslaget om den midlertidige Finantslov sidst var til Behandling heri Thinget. Det forekom mig dengang, og det har forekommet mig lige til nu, at være særdeles uønsket, om begge Thing kunde være komne til en Overenskomst om en midlertidig Bevillingslov, og jeg kunde ikke samstemme med Uudladelser af at gjøre de Forsøg, som kunde gjøres i den Retning, saa meget mindre som et saadant Forsøg, endogsaa gjennem et Fælledsudvalg, var antydet af den høie Regering. Det var mig derfor kjært, da jeg saae, at der i Folkethinget var fremkommen et Forslag om en midlertidig Bevilling, saaledes at det kunde undgaas, at man muligen den Dag i Dag eller i Morgen staar uden nogen lovlig Bevilling af nogen Slags; men jeg maa erkjende, at det høie Folkething fuldstændig har helbredet mig for min Tro paa, at der er nogen alvorlig Udsigt til, at der kunde komme Noget ud af en saadan Forhandling, naar man i Dag, paa den allersidste Dag om Eftermiddagen, sender os Forslaget tilbage i den Stikkelse, hvori det flere Gange er forfattet af Landsthinget, og saa meget mere som der, hvad allerede blev antydet af den ærede Taler, forelaa et Forslag i Folkethinget, som — man sig, hvad man vil, for eller imod — dog vilde kunne være acceptabelt, især da man maa indrømme, naar man vil være oprigtig, at selve Formen af en Lov, der gjælder for 14 Dage, ikke kunde

være saa farlig, at Folkethinget ikke kunde gaa ind derpaa. Naar det nu i dette Dieblit sender det gamle uforandrede Forslag tilbage, kan jeg ikke tro, at der er nogen alvorlig Bestræbelse for at komme til Enighed om en midlertidig Finantslov. Jeg har troet at burde udtale disse Par Ord, fordi jeg forrige Gang ikke stemte mod dette Forslag, hvad jeg nu agter at gjøre.

Madsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Madsen: Jeg vil gjerne gjøre Mit til, at vi kunne komme til en Forstaaelse og i det Hele blive indenfor Grundloven. Jeg vil derfor stemme for det Forslag, som foreligger fra det andet Thing og kan ikke være enig med de Betragtninger, der gjøres gjældende, at det ikke kan anses som et Forsøg paa at naae til en Overenskomst. Jeg vil til Støtte herfor blot nævne, hvad Ordføreren for Flertallet i det andet Thing i Dag har sagt under anden Behandling af det Forslag, der nu her foreligger. Han sluttede sine Udtalelser med at sige: "Jeg vil hjerne enhver Tvivl om, at det ikke er Meningen med dette Forslag at stille noget Ultimatum. Jeg troede for Resten, at jeg ved eneste Behandling forrige Gang, da denne Sag var til Behandling her i Thinget, har udtalt det tydeligt nok, men det maa være bleven misforstaaet, og jeg tillader mig derfor at udtale, at det selvfølgelig er vor Hensigt at forhandle Sagen og at forhandle den med det andet Thing, jaavel med Hensyn til Form som med Hensyn til Indhold". Det er Ordførers uforbeholdne Udtalelse, og naar den foreligger og er bekjendt for det høie Thing, forekommer det mig noget behynderligt, om man uden videre vilde nægte det foreliggende Forslags Overgang til anden Behandling. Jeg vil derfor indstændigt tilraade, at man stemmer for Sagens videre Fremme.

Clausager: Efter de Bemærkninger, som ere fremkomne fra den sidste ærede Taler, kunde jeg i Grunden spare mig at tage Ordet, men jeg skal dog blot tilføie, at uagtet der efter den bestemte Udtalelse, der allerede er fremkommet fra den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kred (Matzen), jo ikke godt kan være noget Haab om, at Sagen kommer videre her i Thinget end til denne Behandling, kan jeg dog ikke lade enkelte af de Bemærkninger,